

Children in Diapers in *Shul* During *Davening*

Is it permitted for young children in diapers (i.e. not capable of bowel control) to be in *shul* during the time of *tefilla*? I am bothered that in my *shul* not everyone is careful about this.

6. שו"ת אור לציון חלק ב - הערות פרק ו - הלכות קריאת שמע

יד. תינוק עם חיתול מלוכלך, מותר לקרות ולהתפלל לידו אם אין יוצא ריח רע, וכמו שיתבאר בבאורים לתשובה הבאה, שכל שהצואה מכוסה ואין יוצא ריח רע שרי. ונראה שאם אינו יודע אם התינוק ליכלך או לא, שאינו צריך לבדוק, שבשולחן ערוך בס"י ע"ז סע' ז' כתב, ספק אם צואה בבית, מותר לקרוא, דחזקת בית שאין בה צואה; ספק אם צואה באשפה, אסור, משום שחזקת אשפה שיש בה צואה. ונראה שתינוק הרי הוא בחזקת שאין בו ריח. ועוד שיש כאן כמה ספיקות - ספק אם ליכלך, ואפילו אם ליכלך, ספק אם הריח יוצא מחוץ לחיתול, ועוד, שאפילו יש ריח, כיון שהוא אינו מריח, שמא הלכה כהסוברים שצואה מכוסה דינה כריח שאין לו עיקר... ויש לסמוך על זה, ואין צריך לבדוק. אבל אם התינוק ליכלך ורק אינו יודע אם יוצא ריח רע או לא, חייב לבדוק, דהוי כצואה באשפה, כיון שודאי ליכלך.

1. שולחן ערוך אורח חיים סי' עו סעי' א צואה בעששית, מותר לקרות כנגדה

משנה ברורה שם ס"ק ב

לקרות - דע דבכל ההלכות אלו עד סי' פ"ח וכן לענין איסור ערוה הנ"ל, כל מקום שנזכר הדין לענין קריאת שמע, בין לענין היתר בין לענין איסור, הוא לאו דוקא קריאת שמע, דהוא הדין תורה ותפלה וכל עניני הקדושה, ובין שאומרים בלשון קודש ובין בלשון חול:

2. שולחן ערוך אורח חיים סי' פא סעי' א

קטן שהגיע לכלל, שאחר כיוצא בו יכול לאכול כזית דגן בכדי שיוכל גדול לאכול אכילת פרס, מרחיקין מצואתו או ממימי רגליו.

3. ברכות דף כה עמ' ב

אמר רבא: צואה בעששית - מותר לקרות קריאת שמע כנגדה; ערוה בעששית - אסור לקרות קריאת שמע כנגדה. צואה בעששית - מותר לקרות קריאת שמע כנגדה - דצואה בכסוי תליא מילתא, והא מיכסיא

7. שולחן ערוך אורח חיים סי' פז סעי' א

גרף של רעי ועביט של מי רגלים, של חרס או של עץ, צריך להרחיק מהם כמו מצואה, אפילו הטיל בהם מים; אבל אם הן של מתכת, או של זכוכית, או של חרס מצופה, מותר אם הם רחוצים יפה.

8. שולחן ערוך אורח חיים סי' עח סעי' א

היה קורא והתחילו מי רגליו שותתין על ברכיו, פוסק עד שיכלו המים, וחוזר לקרות, אפילו אם נפלו על בגדיו ויש בהם טופח על מנת להטפוח, כיון שהם מכוסים בבגדו.

4. שולחן ערוך אורח חיים סי' עו סעי' ב

צואה בגומא, מניח סנדלו עליה וקורא, דחשיבא כמכוסה, וכיון שאין ריח רע מגיע לו, מותר, והוא שלא יהא סנדלו נוגע בה.

5. ביאור הלכה סימן עט, הקדמה לסימן

ז. השביעי. ריח רע שיש לו עיקר הוי כצואה מן התורה, על כן צריך להתרחק מלאחריו ארבע אמות ממקום שכלה הריח; ואם קרא, חוזר וקורא. אך לענין זה, קיל מצואה, דאם הוא בחדר אחר, אף דלא מהני הפסק לריח רע, מכל מקום הרחקה ארבע אמות ממקום שכלה הריח אין צריך, רק כל שאין מגיע לו הריח רע מותר ... וגם לענין מכוסה, סותר הפרי מגדים את עצמו, ומשמע שחזר בו, דבסימן ע"ז אות א' באשל אברהם משמע דסותרם כהרשב"א, ובסוף סימן זה במשבצות זהב חזר בו, ונשאר בצריך עיון, וכן בביאור הגר"א הנ"ל משמע דזה חשיב ריח רע שיש לו עיקר